

Dosar nr. ...

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITESTI
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHERE

Sedinta publică din 05 noiembrie 2024

Completul constituit din:

Președinte: ..., judecător

Judecător ...

Grefier ...

S-a luat în examinare, pentru soluționare, apelul formulat de părăta
 împotriva sentinței civile nr. din 03 aprilie 2024,
 pronunțată de Tribunalul Argeș, în dosarul nr..., intimat fiind reclamantul ...

La apelul nominal, făcut în sedință publică, au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Apelul este scutit de taxă judiciară de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedință, care învederează că apelanta-părăta și-a exprimat, în scris, punctul de vedere referitor la sesizarea Înaltei Curți de Casătie și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile referitoare la interpretarea dispozițiilor art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010.

Se mai arată că intimatul-reclamant, prin apărător, a răspuns solicitărilor instanței, potrivit dispozițiilor dispuse prin încheierea din 08 octombrie 2024 și, totodată, și-a exprimat și punctul de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casătie de Justiție referitoare la interpretarea dispozițiilor art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010.

Curtea constată că prin precizările formulate de intimatul-reclamant, prin apărător, se încearcă modificarea obiectului acțiunii, chestiune inadmisibilă în calea de atac a apelului și, în aceste condiții, reține că obiectul investirii îl reprezintă o cerere de revizuire, fără ca anterior sesizării instanței, partea să se fi adresat și casei județene de pensii.

Prin urmare, Curtea ia în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casătie și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile referitoare la interpretarea dispozițiilor art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010, respectiv, dacă aceste dispoziții permit beneficiarului pensiei să se adreseze direct instanței cu o cerere de revizuire a drepturilor, iar, în situația în care este necesară sesizarea casei județene de pensii pentru obținerea unei decizii de revizuire, această problemă de drept reprezintă o chestiune de ordine publică de natură a fi invocată și din oficiu de instanța de apel.

Curtea rămâne în pronunțare asupra sesizării și în subsidiar, asupra suspendării judecății cauzei, având în vedere dispozițiile O.U.G.nr.62/2024, precum și dispozițiile Codului de procedură civilă.

CURTEA

analizând lucrările dosarului,

I. constatătă admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile OUG nr.62/2024 rap. la art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. sesizarea Înaltei Curți de Casătie și Justiție este obligatorie, având în vedere dispozițiile art.2 alin.1 rap. la art.1 alin.2 din OUG nr.62/2024;

2. există o cauză aflată în curs de judecată, în ultimă instanță, în competența legală a unui complet de judecată al Curții de Apel Pitești-Secția I civilă;

3. litigiul pendinte este început după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, acțiunea fiind înregistrată pe rolul instanței la data de 04 octombrie 2023;

4. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010 depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât obiectul judecății îl reprezintă revizuirea drepturilor de pensie, iar instanța poate invoca, din oficiu, motive de apel de ordine publică;

5. în urma consultării jurisprudenței instanței supreme, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-o hotărâre pronunțată în recurs în interesul legii.

6. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

II. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată la data de 04.10.2023, reclamantul ..., în contradictoriu cu părâta a solicitat instanței să oblige părâta ca la calculul drepturilor de pensie să fie valorificate salariile brute menționate în adeverința nr. .../20.11.2015, eliberată de SC Automobile Dacia SA, precum și la plata diferențelor de pensie cuvenite, cu cheltuieli de judecată.

Motivând cererea, reclamantul a precizat că nu formulează contestație împotriva deciziei de înscriere la pensie și a arătat că, la calculul drepturilor de pensie, nu i-au fost valorificate salariile brute realizate de acesta și menționate în adeverința eliberată de SC Automobile Dacia SA.

În ceea ce privește valorificarea salariilor brute, reclamantul a arătat că părâta nu a valorificat aceste venituri, încălcând principiul contributivității, întrucât a fost reținută contribuția de asigurări sociale. Astfel, se impune recalcularea drepturilor sale de pensie prin luarea în calcul a salariilor brute realizate.

În drept s-au invocat prevederile art.107 alin.3 și art.165 din Legea nr. 263/2010.

Formulând întâmpinare, părâta a solicitat respingerea acțiunii, pe motiv că veniturile înscrise în adeverință nu pot fi valorificate la determinarea punctajului mediu anual în scopul stabilirii drepturilor de pensie ale reclamantului, având în dispozițiile art. 165 din Legea nr.263/2010 coroborate cu prevederile Anexei nr. 15 la Normele de aplicare a Legii nr. 263/2010.

Prin sentința civilă nr. '03.04.2024, Tribunalul Argeș a admis acțiunea formulată de reclamantul ..., în contradictoriu cu părâta Casa Județeană de Pensii Argeș, și a obligat părâta să revizuiască drepturile de pensie ale reclamantului, luând în considerare veniturile salariale brute menționate în adeverința emisă de SC Automobile Dacia SA. De asemenea, a obligat părâta la plata diferențelor de pensie aferente începând cu data punerii în plată a drepturilor de pensie.

Din considerentele sentinței rezultă că, prin adeverința nr. .../20.11.2015, eliberată de SC Automobile Dacia SA, se atestă veniturile brute realizate de reclamant la acest angajator și se menționează că unitatea a reținut și virat CAS pentru veniturile menționate.

Prin decizia nr..../23.08.2023, reclamantul a fost înscris la pensie anticipată parțială, drepturile de pensie fiind stabilite începând cu data de 19.07.2023, fără punere în plată a drepturilor de pensie, însă a fost respinsă solicitarea reclamantului de valorificare a sumelor pentru care angajatorul său a eliberat adeverința menționată, cu motivarea că, potrivit prevederilor art.165 din Legea nr. 263/2010, la determinarea punctajelor anuale, pentru perioadele anterioare datei de 1.04.2001, se utilizează salariile tarifare de încadrare în conformitate cu modul de înregistrare în carnetul de muncă.

Într-adevăr, art.165 alin.1 lit.b din Legea nr. 263/2010 stabilește că pentru perioada

1.07.1977-1.01.1991 se utilizează la determinarea punctajelor lunare salariile nete, iar adeverința depusă de reclamant atestă veniturile brute de care a beneficiat acesta, fostul angajator menționând că pentru sumele respective s-au virat contribuțiile corespunzătoare la bugetul de stat al asigurărilor sociale.

Or, art. 2 lit. c din Legea nr. 263/2010 instituie ca principiu de bază al sistemului public de pensii principiul contributivității.

Sub acest aspect s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție într-un recurs în interesul legii, prin decizia nr. 19/2011, în considerențele căreia, obligatorii, conform art.517 alin.4 N C.pr.civ., se statuează că neluarea în considerare a unor sume care au constituit baza de calcul a contribuției de asigurări sociale echivalează cu o încălcare a principiului contributivității.

Totodată, prin decizia nr. 19 /2012 ÎCCJ, de asemenea obligatorie conform art. 517 alin. 4 C.pr.civ, se statuează că sporurile și alte venituri suplimentare realizate anterior datei de 01.04.2001 vor fi luate în considerare la stabilirea și recalcularea pensiilor din sistemul public, dacă au fost incluse în baza de calcul conform legislației anterioare, sunt înregistrate în carnetul de muncă sau în adeverințele eliberate de angajator și pentru acestea s-au plătit contribuțiile de asigurări sociale.

Prin urmare, la calculul drepturilor de pensie în temeiul Legii nr.263/2010 se au în vedere toate veniturile care au constituit baza de calcul a contribuției de asigurări sociale.

În contextul în care adeverința depusă la Casa de pensii de către reclamant este emisă conform legii și angajatorul menționează că a fost reținută contribuția de asigurări sociale cu privire la aceste venituri, părâta are obligația de a lua în calcul și aceste venituri potrivit legislației aplicabile.

Excluderea de la valorificare a unor venituri, ce au constituit, potrivit mențiunilor din adeverință, baza de calcul a contribuției de asigurări sociale constituie un abuz, părâta încălcând principiul contributivității, precum și disp. art. 96 alin.2 din Legea nr.263/2010.

În consecință, în temeiul art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010, instanța a admis acțiunea, conform dispozitivului.

Împotriva sentinței a formulat apel, în termen, părâta , solicitând respingerea cererii.

În esență, se susține că sumele evidențiate în adeverință nu au făcut parte din baza de calcul a pensiilor și care se utilizează la determinarea punctajului mediu anual, potrivit art.165 din Legea nr.263/2010 și Normelor de aplicare aprobate prin HG nr.257/2011.

La determinarea punctajelor anuale realizate de intimat, anterior datei de 01.04.2001, au fost utilizate salariile astfel cum au fost înregistrate în carnetul de munca, sporul de vechime în procente și pentru perioadele prevăzute de lege și alte sporuri cu caracter permanent care au făcut parte din baza de calcul a pensiilor, conform legislației anterioare.

Prin urmare, sumele reprezentând „salarii brute” evidențiate în adeverințele invocate nu pot fi luate în calcul la stabilirea punctajului mediu anual realizat de intimat, întrucât nu au făcut parte din baza de calcul a pensiilor conform Anexei nr.15, cap.VI din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr.263/2010.

Cât privește plata contribuțiilor de asigurări sociale, se susține că mențiunile din adeverințe, în sensul că s-au plătit aceste contribuții conform legii, nu fac dovada că acestea s-au achitat pentru totalul veniturilor brute, atâtă timp cât angajatorul nu a indicat din ce se compuneau aceste salarii brute, iar anume venituri erau exceptate de la plata contribuției, potrivit art.2 din Decretul nr.389/1972.

În plus, acele mențiuni nu fac dovada efectivă a achitării contribuțiilor pentru toate veniturile menționate în adeverințe.

În urma verificărilor efectuate în apel, a rezultat că intimatul-reclamant nu a solicitat Casei Județene de Pensii revizuirea drepturilor de pensie, adresându-se direct instanței.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Apelanta-părăță a susținut că este necesară sesizarea instanței pentru dezlegarea chestiunii de drept, precum și că problema reprezintă o chestiune de ordine publică, prin care se poate asigura o practică neunitară.

2. Intimatul-reclamant susține că nu este necesară formularea unei cereri de revizuire, adresată casei de pensii, din moment ce aceasta, prin decizia emisă anterior, a respins solicitarea de valorificare a veniturilor brute, la calcularea punctajului mediu anual.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

1. Normele de drept supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Art. 107 alin.1 din Legea nr.263/2010: În situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal cuvenite, casa teritorială de pensii operează, din oficiu sau la solicitarea pensionarului, modificările ce se impun, prin decizie de revizuire.

2. Alte norme de drept interne relevante pentru analiză:

i. Art. 479 alin. 1 Cod procedură civilă: Instanța de apel va verifica, în limitele cererii de apel, stabilirea situației de fapt și aplicarea legii de către prima instanță. Motivele de ordine publică pot fi invocate și din oficiu.

ii. Art. 139 lit.d¹ din Legea nr.263/2010: În aplicarea prevederilor prezentei legi, casele teritoriale de pensii îndeplinesc, în principal, următoarele atribuții: (...) stabilesc și plătesc, conform legii, drepturi de pensii, precum și alte drepturi prevăzute de legi cu caracter special;

iii. Art. 153 din Legea nr.263/2010: Tribunalele soluționează în primă instanță litigiile privind:

a) modul de calcul și de depunere a contribuției de asigurări sociale, în cazul contractului de asigurare socială;

b) modul de stabilire a dobânzilor și penalităților de întârziere, în cazul contractului de asigurare socială;

c) înregistrarea și evidența contribuției de asigurări sociale, în cazul contractului de asigurare socială;

d) hotărârile Comisiei Centrale de Contestații privind deciziile de pensii;

e) deciziile comisiilor medicale regionale de contestații date în soluționarea contestațiilor privind deciziile medicale asupra capacitatei de muncă;

f) *** Abrogată prin O.U.G. nr. 103/2017 și prin L. nr. 177/2018

g) deciziile de pensionare emise de casele teritoriale de pensii;

h) plângerile împotriva proceselor-verbale de contravenție încheiate în baza prezentei legi;

i) *** Abrogată prin L. nr. 177/2018

j) *** Abrogată prin O.U.G. nr. 103/2017 și prin L. nr. 177/2018

k) deciziile de recuperare a sumelor încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale/alte drepturi prevăzute de legi speciale;

l) alte drepturi și obligații născute în temeiul prezentei legi.

iv. Art. 139 alin.1 din Legea nr.127/2019: Deciziile emise de casele teritoriale de pensii pot fi contestate, în termen de 45 de zile de la comunicare, la instanța judecătorească competentă.

v. Art. 94 alin.1 din Legea nr.360/2023: În situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal cuvenite, casa teritorială de pensii operează, din oficiu sau la solicitarea pensionarului, modificările ce se impun, prin decizie de revizuire.

vi. Art.124 lit. d din Legea nr.360/2023: În aplicarea prevederilor prezentei legi, casele teritoriale de pensii îndeplinesc, în principal, următoarele atribuții: stabilesc și plătesc prestațiile de asigurări sociale prevăzute de prezenta lege, precum și alte drepturi prevăzute de legi cu caracter special;

vii. Art. 127 alin.1 din Legea nr.360/2023: Deciziile emise de casele teritoriale de pensii pot fi contestate, în termen de 45 de zile de la comunicare, la instanța judecătorească competentă.

viii. Art. 129 din Legea nr.360/2023: Tribunalele soluționează în primă instanță litigiile privind:

- a) drepturile și obligațiile născute în temeiul contractului de asigurare socială;
- b) deciziile de pensionare emise de casele teritoriale de pensii;
- c) deciziile medicale emise de către Comisia Superioară de Expertiză Medicală a Capacității de Muncă din cadrul INEMRCM, precum și de către comisiile medicale regionale de contestație;
- d) deciziile de recuperare a sumelor încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale/alte drepturi prevăzute de legi speciale;
- e) alte drepturi și obligații născute în temeiul prezentei legi.

3. La nivelul instanței au fost identificate următoarele opinii:

Astfel, într-o opinie, s-a reținut, din oficiu, că pensionarul are obligația de a se adresa, anterior sesizării instanței, casei teritoriale de pensii cu o cerere de revizuire a drepturilor de pensie. În lipsa îndeplinirii acestei condiții, se apreciază că o astfel de cerere, adresată pentru prima dată instanței de judecată, este neîntemeiată, deoarece lipsește cererea către casa de pensii pentru revizuirea/recalculara pensiei, nefiind astfel îndeplinite condițiile impuse de dispozițiile art. 107 din Legea nr.263/2010, conform cărora astfel de cereri se adresează și trebuie soluționate de către casele de pensii.

Instanțele de judecată nu pot revizui/recalculta drepturile de pensie, ci au în competență doar analizarea legalității și temeinicieei actelor emise de casele de pensii, care pot face obiectul contestației, conform dispozițiilor legale privind jurisdicția asigurărilor sociale. A proceda astfel, ar însemna ca instanțele să se substituie caselor de pensii și să analizeze și să soluționeze cereri din dosarele de pensii, în locul organelor administrative competente, depășindu-și atribuțiile legale ce revin puterii judecătorești. (Decizia nr. 13.09.2024, pronunțată de Curtea de Apel Pitești-Secția I Civilă).

Într-o altă opinie, exprimată teoretic, s-a reținut că partea se poate adresa instanței de judecată cu o cerere de revizuire a drepturilor de pensie, chiar dacă nu a contestat în termen legal decizia casei de pensii și chiar dacă nu a formulat, în prealabil, la casa teritorială de pensii o cerere de revizuire potrivit art. 107 alin. 1 din Legea 263/2010.

Este absolut firesc ca efectele săvârșirii unor erori sau aplicării/interpretări greșite a legii de către organe administrative să nu se propage pe toată durata exercitării dreptului la pensie, chiar dacă au fost consfințite printr-o decizie rămasă definitivă, care nu a făcut obiectul controlului judecătoreșc.

De asemenea, s-a apreciat că, în contextul în care art. 107 din Legea 263/2010 nu impune nicio condiție procedurală, este admisibilă sesizarea direct a instanței cu o cerere de revizuire a drepturilor de pensie, chiar și în ipoteza respingerii cererii de recalculare printr-o decizie necontestată, iar partea formulează cerere de revizuire a drepturilor de pensie prin prisma aceleiași adeverințe.

4. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Completul de judecată consideră necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, constatănd că norma de drept anterior redată este pasibilă de interpretări diferite, atât sub aspectul posibilității investirii instanței de judecată cu o cerere de revizuire a drepturilor de pensie, anterior sesizării casei județene de pensii cu o asemenea solicitare, cât și al caracterului de ordine publică al normelor cuprinse în dispozițiile art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010,

În aceste condiții, se ridică următoarele probleme de drept:

1. În interpretarea dispozițiilor art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010, poate instanța de judecată să dispună revizuirea drepturilor de pensie, în absența unei cereri în acest sens adresată anterior casei de pensii?

2. În situația unui răspuns negativ, lipsa unei cereri de revizuire adresată casei de pensii reprezintă o chestiune de ordine publică, de natură a fi invocată din oficiu în apel?

Opinia completului de judecată este în sensul că este obligatorie adresarea cererii de revizuire către casa județeană de pensii, anterior sesizării instanței de judecată, chestiunea reprezentând o problemă de ordine publică ce poate constitui un motiv de apel, invocat din oficiu.

Astfel, cu titlu prealabil, se impune a se reține că în discuție nu este inadmisibilitatea revizuirii pentru necontestarea deciziei prin care s-a refuzat valorificarea anumitor elemente ce rezultă din înscrisurile depuse de beneficiarul pensiei, ci procedura efectivă de revizuire a drepturilor de pensie.

Astfel, potrivit dispozițiilor art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010, în situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal cuvenite, casa teritorială de pensii operează, din oficiu sau la solicitarea pensionarului, modificările ce se impun, prin decizie de revizuire. Pe de altă parte, împotriva acestor decizii sau împotriva refuzului casei de pensii de soluționare a cererii de revizuire, beneficiarul pensiei poate formula contestație, cu privire la care se pronunță, potrivit competențelor prevăzute de art.153 din Legea nr.263/2010, tribunalul.

În opinia noastră, din dispozițiile art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010 rezultă că revizuirea drepturilor de pensie este o operațiune care se realizează de casa de pensii, din oficiu sau la solicitarea beneficiarului pensiei, în ambele situații fiind obligată să emită o decizie. Aceasta deoarece intră în atribuțiile caselor teritoriale de pensii stabilirea și calcularea drepturilor de pensii, astfel cum prevăd atât dispozițiile Legii nr.263/2010, anterior citate, dar și prevederile Legii nr.360/2023, în vigoare în prezent.

Prevederea reglementată de dispozițiile art. 107 alin. 1 din Legea nr. 263/2010 vizează situația în care, pe baza înscrisurilor sau oricărora alte date care rezultă din dosarul de pensie, se constată diferențe, în plus sau în minus, între sumele stabilite sau plătite și cele care se cuvănează legal părților. Această constatare se face în baza datelor deja valorificate la stabilirea dreptului de pensie, dar care nu au fost în mod corect valorificate. Astfel, din oficiu sau la cerere, casa de pensii cercetează din nou, reexaminează, contolează înscrisurile din dosarul de pensie și operează modificările care se impun, emițând o decizie de revizuire.

Rolul instanței de judecată este să verifice legalitatea deciziilor emise de casa de pensii sau, dacă este cazul, să sănctioneze refuzul soluționării solicitărilor formulate în temeiul legii pensiilor, iar nu să se substitue instituțiilor cu atribuții în ceea ce privește sistemul pensiilor publice, situație în care nu poate fi primită susținerea că cererile de revizuire pot fi adresate direct instanței, în competența acesteia neîntrând efectuarea unor astfel de operațiuni, ci doar verificarea legalității actelor emise de organele administrative, în aplicarea legii pensiilor publice.

Nu se poate reține îngădirea accesului la justiție prin impunerea obligației de a se adresa, în vederea revizuirii, casei de pensii. Pe de o parte, cererea în discuție nu este o procedură administrativă prealabilă, ci chiar actul care declanșează procedura revizuirii, la cererea beneficiarului pensiei. Pe de altă parte, asupra revizuirii, casa de pensii este obligată să se pronunțe printr-o decizie, împotriva căreia se poate formula contestație, la instanța competentă, fiind astfel asigurat accesul la justiție.

Nu suntem de acord cu afirmația că, prin deciziile anterior emise, casa de pensii și-a expus punctul de vedere cu privire la modul de stabilire a drepturilor de pensie, astfel că nu mai este necesară sesizarea acesteia cu o cerere de revizuire. Astfel cum reiese din art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010, dar, în prezent și din art.94 alin.1 din Legea nr.360/2023, revizuirea poate fi dispusă din oficiu sau la cerere. Casa de pensii procedează la reevaluarea înscrisurilor aflate în dosarul administrativ, fiind obligată, dacă se constată erori, să modifice drepturile anterior stabilite. O altfel de concluzie ar lipsi de rațiune norma în discuție, deoarece nu ar mai fi posibilă revizuirea la cerere.

În concluzie, având în vedere competențele clar delimitate de Legea nr.263/2010, iar în prezent de Legea nr.360/2023, considerăm că revine casei de pensii, iar nu instanței, atribuția soluționării cererilor de revizuire a drepturilor de pensie, astfel încât este obligatorie sesizarea acesteia, anterior investirii instanței.

Cât privește cea de-a doua întrebare la care apreciem că este necesar ca Înalta Curte să răspundă, subliniem că lămurirea chestiunii de drept este impusă de jurisprudența recentă a Curții de Apel Pitești-Secția I Civilă, unii magistrați analizând, din oficiu, existența unei cereri de revizuire adresată casei de pensii, anterior sesizării instanței.

În opinia noastră, aplicarea dispozițiilor art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010, respectiv sesizarea casei de pensii cu o solicitare de revizuire a drepturilor de pensie, anterior investirii instanței, reprezintă o problemă de ordine publică.

Pe de o parte, normele ce reglementează sistemul de pensii publice sunt imperative, urmărind asigurarea atât a unui interes privat, al contribuabililor îndreptățiti la a beneficia de prestațiile de asigurări sociale, dar și a unui interes public, aceste prestații fiind plătite din bugetul de stat.

Pe de altă parte, deși aparent pare că este o problemă de formă, în opinia noastră interpretarea și aplicarea corectă a dispoziției sunt necesare pentru respectarea competențelor stabilite prin lege în sarcina caselor județene de pensii și, de cealaltă parte, a instanțelor. Așa cum s-a arătat anterior, casa de pensii stabilește și plătește drepturile de pensii, inclusiv prin revizuirea și recalcularea lor, în vreme ce tribunalul și curțile de apel asigură jurisdicția asigurărilor sociale.

În concluzie, sesizarea directă a tribunalului, cu o cerere de revizuire, în absența unei astfel de solicitări adresată casei de pensii, reprezintă o problemă de ordine publică, ce poate fi invocată din oficiu în apel.

Constatând admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casătie și Justiție, Curtea va face aplicarea art.520 alin.2 Cod procedură civilă, prin suspendarea judecării apelului până la pronunțarea hotărârii prealabile.

În consecință, având în vedere cele anterior expuse,

D I S P U N E :

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casătie și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

1. În interpretarea dispozițiilor art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010, poate instanța de judecată să dispună revizuirea drepturilor de pensie, în absența unei cereri în acest sens adresată anterior casei de pensii?

2. În situația unui răspuns negativ, lipsa unei cereri de revizuire adresată casei de pensii reprezintă o chestiune de ordine publică, de natură a fi invocată din oficiu în apel?

Suspendă judecata apelului formulat de părâta

, împotriva sentinței civile nr. /03.04.2024, pronunțată de Tribunalul Argeș, în dosarul nr...., intimat fiind reclamantul ..., potrivit art.520 alin.2 Cod procedură civilă, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea problemei de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în condițiile art.402 teza finală Cod procedură civilă, prin punerea soluției la dispoziția părților, de către grefa instanței, astăzi, 05 noiembrie 2024, la Curtea de Apel Pitești – Secția Civilă.

Președinte,

...

Judecător,

...

Grefier,

...

Red., tehnored. ...
14 noiembrie 2024/ 5 ex.